

ผนวก ง

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อทางศีลธรรม

กับรูปแบบพฤติกรรมการเผชิญปัญหา และผลการปฏิบัติงาน:

กรณีศึกษาเฉพาะนักธุรกิจอิสระองค์กรหนึ่งของบริษัทแอมเวย์ (ประเทศไทย) จำกัด”

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามวัดความเชื่อทางศีลธรรม และ 3) แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหา ขอให้ท่านกรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ และตอบตามความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อผลการวิจัยที่ถูกต้อง และเกิดประโยชน์สูงสุด คำตอบจากข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่มีการระบุชื่อ และจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น และจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด เพียง 1 คำตอบในแต่ละข้อ

1. เพศ	()	ชาย	()	หญิง
2. อายุ	()	ต่ำกว่า 21 ปี	()	21-30 ปี
	()	มากกว่า 30-40 ปี	()	มากกว่า 40 - 50 ปี
	()	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป		
3. ระดับการศึกษา	()	ต่ำกว่าปริญญาตรี	()	ปริญญาตรี
	()	ปริญญาโท		
4. สถานภาพสมรส	()	โสด	()	สมรส
	()	ม้าย	()	หย่า

5. ระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจกับบริษัทแอมเวย์ฯ

- () น้อยกว่า 6 เดือน () 6 เดือน – 1 ปี
 () มากกว่า 1 ปี – 3 ปี () มากกว่า 3 ปีขึ้นไป

6. อาชีพ

- () ทำธุรกิจแอมเวย์เพียงอาชีพเดียว
 () ทำธุรกิจแอมเวย์ควบคู่ไปกับงานประจำ
 ตำแหน่ง (โปรดระบุ)
 () ทำธุรกิจแอมเวย์ควบคู่ไปกับธุรกิจส่วนตัว

7. จำนวนนักธุรกิจแอมเวย์ในสายของท่าน

- () 1-10 คน () 11-20 คน
 () 21-30 คน () 30 คนขึ้นไป

8. ลำดับขั้นความสำเร็จ (% หรือตำแหน่ง).

- () นักธุรกิจแอมเวย์ระดับไพลันและสูงขึ้นไป
 () นักธุรกิจแอมเวย์ระดับ 21% - แพลตตินั่ม
 () นักธุรกิจแอมเวย์ระดับ 12-18%
 () นักธุรกิจแอมเวย์ระดับ 3 - 9%

ส่วนที่ 2 แบบสอบวัด “ความเชื่อทางศีลธรรม”

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่ ในระดับใด โดยขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างของระดับความคิดเห็น หลังข้อความแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยในแต่ละข้อจะมีเพียงคำตอบเดียว (โปรดตอบทุกข้อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	ไม่มีหลักจริยธรรมใดที่มีความสำคัญมากพอที่จะกำหนดให้เป็นหลักจริยธรรมที่ใช้ได้กับทุกทุกแห่ง					
2	คนเราควรจะแน่ใจว่า การกระทำของตนจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น โดยตั้งใจ แม้จะเป็นความเสียหายเพียงเล็กน้อยก็ตาม					
3	จริยธรรมเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์และสภาพของสังคมแต่ละสังคม					
4	เมื่อผู้อื่นได้รับอันตราย ไม่ควรนิ่งดูตาย หรือเพิกเฉยกับความเสียหายที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น แม้จะเป็นสิ่งเล็กน้อยก็ตาม					
5	มาตรฐานทางศีลธรรมเป็นเรื่องของแต่ละคน จริยธรรมในความคิดของคนหนึ่งอาจไม่ถูกต้องในความคิดของอีกคนหนึ่งก็ได้					
6	การกระทำที่ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายถือเป็นสิ่งผิด แม้ว่าการทำสิ่งนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ตามมากก็ตาม					
7	เนื่องจากแต่ละคนจะมีรูปแบบของความเชื่อเรื่องศีลธรรมแตกต่างกัน การตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ว่าใครถูก ใครผิด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
8	คนเราไม่ควรทำร้ายผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม					
9	คำถามที่ว่าอะไรคือจริยธรรมสำหรับคนทุกคน เป็นคำถามที่ไม่สามารถอธิบายได้ เพราะการจะตัดสินว่าอะไรเป็นสิ่งที่ศีลธรรมหรือไม่ศีลธรรมนั้น เป็นสิ่งที่ขึ้นกับแต่ละคน					
10	คนเราไม่ควรกระทำการใด ๆ ที่ถือเป็นการคุกคามต่อเกียรติยศ ชื่อเสียง และสวัสดิภาพของบุคคลอื่นในทุกทาง					
11	มาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ทางศีลธรรมเป็นเรื่องของแต่ละคน จะนำไปตัดสินผู้อื่นไม่ได้					
12	การทำให้ผู้อื่นที่ไม่มีความผิดต้องได้รับความเสียหายเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ					
13	การตัดสินเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมระหว่างบุคคลมีความซับซ้อน จึงควรปล่อยให้แต่ละคนพิจารณาจริยธรรมนั้นด้วยตนเอง					
14	การตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำอะไร โดยการชั่งน้ำหนักผลที่จะตามมาในเชิงบวกเปรียบเทียบกับผลในเชิงลบ ถือว่าเป็นการผิดศีลธรรม					
15	การวางหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมที่เคร่งครัด ทำให้การสร้างมนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัวให้ดีขึ้นทำได้ยาก					
16	ศักดิ์ศรี และสวัสดิภาพที่พึงได้ของบุคคล เป็นสิ่งที่สังคมทุกสังคมต้องคำนึงถึง และให้ความสำคัญมากที่สุด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
17	ไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัวว่าการโกหก เป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่ควรทำ เพราะการโกหกจะเป็นที่ยอมรับได้หรือไม่ ขึ้นกับสถานการณ์ในขณะนั้น					
18	ไม่เคยมีความจำเป็นที่จะต้องเสียสละเพื่อสวัสดิการของผู้อื่น					
19	การโกหกจะถูกตัดสินว่าเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรมหรือไม่ ขึ้นกับเหตุการณ์แวดล้อมของการกระทำขณะนั้น					
20	พฤติกรรมของความมีจริยธรรม เป็นการกระทำที่ใกล้เคียงกับแนวคิดของการกระทำที่สมบูรณ์แบบมากที่สุด					

ส่วนที่ 3 แบบสอบวัดพฤติกรรมเผชิญปัญหา

คำชี้แจง : หากคุณต้องตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่เป็นปัญหาที่ยากต่อการตัดสินใจ คุณอาจมีวิธีการหลายอย่างในการตอบโต้ปัญหาเหล่านั้น เพื่อลดความไม่สบายใจของคุณ ขอให้คุณคิดถึงสิ่งที่คุณมักจะกระทำเสมอเมื่อคุณต้องเผชิญกับปัญหา โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับการกระทำหรือความรู้สึกของคุณมากที่สุด

ข้อ	อาการ พฤติกรรม หรือความรู้สึก	ระดับ			
		มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เคย
1	ฉันมุ่งพยายามที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น				
2	ฉันหากำลังใจจากคนอื่น ๆ				
3	ฉันลงมือแก้ปัญหา เพื่อให้เหตุการณดีขึ้น				
4	ฉันทำงานหรือทำงานอย่างอื่น เพื่อที่จะไม่กังวลกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น				
5	ฉันบอกกับตัวเองว่าเหตุการณ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับตัวฉัน				
6	ฉันพยายามหาวิธีการจัดการกับปัญหาให้ดีที่สุด				
7	ฉันพยายามมองประสบการณ์ที่เกิดขึ้น ในแง่มุมมองใหม่ในทางที่ดี				
8	ฉันดื่มสุรา หรือกินยา หรือเสพยาเสพติดเพื่อช่วยให้ฉันรู้สึกดีขึ้น				
9	ฉันล้มเลิกความพยายามที่จะไปถึงเป้าหมาย				
10	ฉันคิดพิจารณา และทบทวนขั้นตอน วิธีการในการแก้ปัญหา				
11	ฉันได้รับคำตอบที่จะจัดการแก้ปัญหา				
12	ฉันพยายามควบคุมตนเองไม่ให้ทำอะไรรวดเร็วเกินไปเมื่อต้องเผชิญปัญหา				
13	ฉันไม่ยอมเชื่อว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น				
14	ฉันค้นหาสิ่งที่ดีที่สุดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น				

ข้อ	อาการ พฤติกรรม หรือความรู้สึก	ระดับ			
		มาก	ปานกลาง	เล็กน้อย	ไม่เคย
15	ฉันสอบถามวิธีการแก้ปัญหากับผู้ที่เคยมีประสบการณ์เช่นเดียวกันมาก่อน				
16	ฉันพูดเพื่อระบายความรู้สึกที่ไม่สบายใจออกมา				
17	ฉันพยายามไม่ให้มีอะไรมารบกวนความพยายามในการแก้ปัญหาของฉัน				
18	ฉันทำเรื่องยุ่งยากให้เป็นเรื่องตลกขบขัน				
19	ฉันรอเวลาและโอกาสที่เหมาะสมในการแก้ปัญหานั้นๆ				
20	ฉันดื่มสุรา หรือกินยา หรือเสพยาเสพติดเพื่อช่วยให้ทนสู้กับปัญหาให้มันผ่านพ้นไปได้				
21	ฉันยอมรับความจริงว่าเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นจริง				
22	ฉันปรึกษาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สามารถช่วยจัดการกับปัญหานั้นได้				
23	ฉันล้มเลิกความพยายามที่จะจัดการแก้ไขปัญหา				
24	ฉันพยายามหาความสบายใจ โดยพึ่งศาสนาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ฉันนับถือ				
25	ฉันจะไปทำสิ่งอื่นๆ เช่น ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ นั่งคิดอะไรเรื่อยเปื่อย เข้านอน ไปเดินซื้อของ เพื่อจะได้คิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นน้อยลง				
26	ฉันเรียนรู้ที่จะอยู่กับปัญหาที่เกิดขึ้น				
27	ฉันวางมือจากงานต่างๆ เพื่อจะได้ใส่ใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเต็มที่				
28	ฉันระบายความรู้สึกที่ไม่ดีออกมาทางคำพูดหรือการกระทำ				
29	ฉันสวดมนต์ อ้อนวอน หรือทำสมาธิ				
30	ฉันทำเรื่องยุ่งยากให้เป็นเรื่องสนุกสนาน				